

Sygn. akt III KO 7/21

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2021 r.,
w sprawie wniosku **K. R.**,
skazanego z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i innych,
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w (...) z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym
w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z.,
z dnia 19 grudnia 2013 r., sygn. akt II K (...)
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił:

**odmówić przyjęcia wniosku K.R. wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego K. R. z dnia 12 stycznia 2021 r. (k. 2-20) o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z., którym został on skazany za przestępstwo z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. oraz dwa czyny z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i art. 91 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę łączną 25 lat pozbawienia wolności. W dniu 23 lutego 2021 r. do Sądu wpłynęły kolejne pisma skazanego, które należało uznać łącznie za wniosek o wznowienie postępowania w tej sprawie.

Jak wynika z akt znajdujących się w Sądzie Najwyższym, skazany złożył już wcześniej wniosek o wznowienie postępowania w jego sprawie. Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu wniosku obrońcy wyznaczonego z urzędu, postanowieniem z dnia 17 czerwca 2020 r., w sprawie III KO 2/20, oddalił wniosek o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego K. R. jest oczywiście bezzasadny i dlatego należało odmówić jego przyjęcia.

Zgodnie z treścią art. 545 § 3 k.p.k., obowiązującego od dnia 1 lipca 2015 r., a wprowadzonego ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2013 r., poz. 1247), osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako nie dającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych.

Analiza wniosku w wyżej wskazanej sprawie dowodzi jego tożsamości, w znacznej części, w sferze motywacyjnej z obecnie złożonym wnioskiem i pozwala stwierdzić, że skazany już po raz kolejny usiłuje zanegować swoje sprawstwo, przedstawiając swoją wersję zdarzenia oraz wskazując na naruszenia prawa jakich rzekomo miały się dopuścić zarówno prokuratura jak i Sądy orzekające w jego sprawie, co doprowadziło w istocie do błędnych ustaleń faktycznych. Jego zdaniem prawidłowa ocena materiału dowodowego winna prowadzić do wniosku, iż nie jest on sprawcą przypisanej mu zbrodni zabójstwa, a co najwyżej pobicia poszkodowanego ze skutkiem śmiertelnym, natomiast jego przyznanie się do winy nie powinno być brane pod uwagę, gdyż w chwili składania wyjaśnień był on pod wpływem alkoholu, a nadto nie odczytano mu jego praw, co jest istotne z uwagi na to, że od 6 roku życia był leczony psychiatrycznie.

Należy stwierdzić, że żadna z tych okoliczności podanych we wniosku nie ma waloru nowego faktu lub dowodu, a zatem nie mogą one powodować podjęcia czynności wznowieniowych i czynią konieczność odmowy przyjęcia wniosku w

trybie art. 545 § 3 k.p.k. Podkreślić należy, że Sąd Najwyższy w postępowaniu wznowieniowym nie dokonuje na nowo oceny zebranych w toku procesu dowodów i poprawności przyjętych w oparciu o nie ustaleń faktycznych będących podstawą prawomocnego wyroku, a także przyjętej kwalifikacji prawnej przypisanego czynu.

Odnosząc się do pozostałych okoliczności należy stwierdzić, że jak wynika z akt przedmiotowej sprawy, kwestią stanu poczytalności tego skazanego, gruntowanie zajmował się Sąd Okręgowy, a biegli lekarze psychiatrzy oraz psycholog w wydanych w sprawie opiniach wypowiadali się również co do uzależnienia od alkoholu K. R.

Jako oczywiście bezzasadny należało także ocenić argument skazanego wymierzony w dopuszczalność przesłuchania go w charakterze podejrzanego, gdyż okoliczności związane z jego rzekomym stanem nietrzeźwości były przedmiotem analizy Sądu Najwyższego w postanowieniu z dnia 17 czerwca 2020 r. Nie dostrzegając więc jakichkolwiek nowych argumentów świadczących o konieczności wznowienia postępowania z tego powodu, stwierdzić należy, że brak jest również potrzeby powtarzania wcześniej prezentowanej argumentacji Sądu Najwyższego.

Należy również wskazać, że podnoszone w pismach nadesłanych do Sądu w dniu 23 lutego 2021 r. okoliczności związane z przywłaszczeniem jego renty socjalnej przez pracowników Poczty Polskiej nie mają jakiegokolwiek związku z wcześniej złożonym wnioskiem o wznowienie postępowania. Zresztą jak wynika z dołączonych dokumentów, w tej sprawie skazany złożył w sądzie cywilnym pozew o zapłatę.

Z tych względów, Sąd Najwyższy uznał, że wniosek skazanego o wznowienie postępowania jest oczywiście bezzasadny, gdyż nie spełnia podstawowych warunków ustawowych i dlatego należało odmówić jego przyjęcia na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.